

DŘEVO & stavby

Jak se staví, jak se v nich bydlí

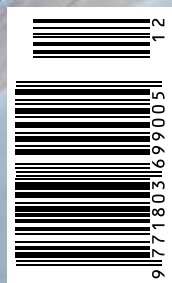
6 | 2016
PROSINEC-LEDEN

MINIDOMY:
MARINGOTKA „DE LUXE“

ŠKOLA INTERIÉRU:
CESTA K DOKONALÉMU ZÁDVEŘÍ

DOZOR NA STAVBĚ – KDO JE KDO?

NÁVŠTĚV
6

75 Kč | 3,49 €

DŘEVOSTAVBA SVÉPOMOCÍ
DŮM ŽIVĚ A VLASTNÍMA RUKAMA

POJĎTE DÁL

Majitelé pasivní dřevostavby, na jejíž návštěvu vás zveme, měli už od začátku jasno: jejich nový dům bude ze dřeva. Dřevostavby jsou lehké, vzdušné, rychle se vytopí a mají neopakovatelnou atmosféru. Takového dojmu nabyli nejen studiem časopisů, ale i návštěvou veletrhu Dřevostavby, kde se seznámili i s architektem, který jim nakonec dům navrhl.

HLASUJTE
PRO TENTO
DŮM V SOUTĚŽI
DŘEVOSTAVBA
ROKU
(str. 62–63)

PASIVNÍ
DŮM

ČERVENÁ SE,
ALE NESTYDÍ

POJĎTE DÁL

ČERVENOU BARVU OKENNÍCH RÁMŮ SE VYPLATILO
VYBRAT PODLE VZORNÍKU RAL, PROTOŽE PAK
MOHL BÝT PŘESNĚ TENTÝŽ ODSTÍN POUŽIT I NA
PARAPETECH, NÁBYTKU, KUCHYNI ČI KNIHOVNĚ.

Knihovna: Police pro
knihy zabírají celou
severozápadní stěnu
domu. Velkým oknem
s pevným zasklením
svítí do interiéru
slunce těsně před
svým západem

POJĎTE DÁL

U POTOKA JAKO DOMA

PŘIPRAVILA DANA JAKOUBKOVÁ ■ FOTO MARTIN ZEMAN

Nadstandard: Důraz na nadstandardní počet úložných prostor odráží venkovní sklad zahradních a hobby potřeb. Pod střechu se vejdu dva vozy a z patra je možný přímý vstup do domu

Blízký kontakt se zahradou je velmi častým důvodem ke stavbě vlastního domu. I Šárka s Michalem v něm viděli bezpečný prostor pro dětskou hru bez neustálého dohledu. Nebyl to však jediný motiv, proč vyměnit byt v nízkopodlažní řadovce za prostorný dům. Toužili také po úsporném a zdravém bydlení. To jim měla poskytnout dřevostavba s nucenou výměnou vzduchu neboli rekuperací.

**HLASUJTE
PRO TENTO
DŮM V SOUTĚŽI
DŘEVOSTAVBA
ROKU
(str. 62–63)**

Nadčasová klasika: Archetypální tvar domu se sedlovou střechou skrývá jednoduchou dispozicí s ekonomickými rozměry základních místností. Boční terasu nechali majitelé rozšířit před štítovou stěnou, odkud je pěkný výhled k potoku

DŮM

JAKO
HRA

V
KOSTKY

Kostka – na první pohled banální tvar svádějící k domněnce, že jeho stavba bude jednodušší a levnější. I střídmost kostky však může disponovat originalitou, díky které i dřevěná bedna získá přitažlivost a nadčasový tah. Stačí ji citlivě vnořit do krajiny, zbavit ostrých rohů a co není nutné dělit dveřmi, prostě neoddělovat.

KOMBINACE
KONSTRUKCÍ

**HLASUJTE
PRO TENTO
DŮM V SOUTĚŽI
DŘEVOSTAVBA
ROKU**

(str. 62–63)

**KOMENTÁŘ
MAJITELKY**

Měli jsme štěstí na krásný pozemek, kde byly už vzrostlé borovice a břízy. Dům s nimi barevně i tvarem souzní, jako by tu stál odjakživa.

Uvnitř kostky: Tři výškové stupně vnitřního prostoru navazují na průběh terénu. S klesající úrovní podlahy se prostor zvětšuje až k otevření v jižní a jihovýchodní stěně

Po mnoha letech života v Praze se Ondřej a Pavla rozhodli pro novou etapu na novém místě. Výzvy postavit si nový dům se i přes svůj zralý věk nezalekli a nezastavil je ani komplikovaný pozemek v prudkém svahu. Pohyb po zahradě sám o sobě s přehledem nahradí kdejakou sportovní aktivitu, ale majitelé to berou prostě jako fakt. Charakter místa dává stavbě nezaměnitelnou příchut, kterou lze vnímat v každém detailu domu. Generuje zkrátka jiné řešení, než když stavíme na více méně rovinné louce. Je dalším potvrzením, že zdánlivé komplikace a výzvy nás mohou přivést k velmi kreativním a ojedinělým řešením, která stojí za to.

HLASUJTE
PRO TENTO
DŮM V SOUTĚŽI
DŘEVOSTAVBA
ROKU
(str. 62–63)

PŘIPRAVILA LUCIE NĚMCOVÁ ■ FOTO MARTIN ZEMAN

DŮM ZAKOUSNUTÝ DO SVAHU

POJĎTE DÁL

DVĚ KŮŽE BEZ KUDRLINEK

Chcete se přesvědčit o tom, jak různorodou podobu mohou mít dřevostavby? Vydejte se do Rakouska! Najdete tu jak tradiční alpské roubenky, tak soudobé konvenční rodinné domy i stavby, které se umísťují na předních příčkách architektonických soutěží. Rakousko dřevostavby rozhodně popularizovat nepotřebuje, pozornost architektů se proto upíná na nový trend – kombinaci dřeva s jinými stavebními materiály. Výsledek pak může být podobně neotřelý jako dům, na jehož návštěvu vás zveme.

KOMBINACE
KONSTRUKCÍ

POJĎTE DÁL

ČTYŘI ŽLUTÁ OBDOBÍ

Kulturní krajina polí, luk, plotů, jasanů a potoků. Krajina v malém měřítku s domácí atmosférou, krajina, kde všechno, co se stane, nese žlutý nádech. Na jaře květy blatouchů, v létě lány obilí, na podzim vodopády uschlého listí a v zimě záblesky žlutě zářícího lišejníku na šedých kmenech jasanů. Uprostřed toho dům jako vstupní práh do krajiny, pokorný, subtilní – a žlutý.

POJĎTE DÁL

Terasa, nebo pokoj? Prosklení obytného prostoru lze posunutím schovat do obvodových stěn a z interiéru se rázem stane venkovní terasa

Vesnička poblíž Segovie severně od Madridu je tak malinká, že ani nemá vlastní název. Žije tu trvale jen osm obyvatel, jejichž počet se o prázdninách zhruba ztrojnásobí. Krajina zde má osobité kouzlo a připomíná spíš chladné skotské pláň než teplý střed Španělska. Cayetaně a Josemariovi učarovala natolik, že tu koupili pozemek, aniž by předem věděli, jak s ním naloží. Po dvanácti letech uvažování, nasávání ducha místa a pozorování zdejší přírody uzrála v hlavách obou architektů představa malého domu zapuštěného do země jako kořeny starých jasanů, jejichž kmeny porůstá žlutý lišejník. Domu jako rámu v krajině s výhledem na východ a západ, na dva odlišné světy – blízké skály, mechem pokryté kameny a mohutné stromy na západě a svítání nad horizontem nažloutlých hor. Všechno je tu malé, vzdálenosti jsou krátké, měřítko je nepatrné. Žluté jsou nejen vstupní dveře a komín krbu, ale všechno v okolí.

Dřevostavba vznášející se nad zemí je usazena na betonovém suterénu. Samonosné terasy na obou stranách rozšiřují její vnitřní prostor. V obývacím pokoji na rozhraní dvou světů tráví pětičlenná rodina nejvíc času, a když chce být někdo sám, má kam jít – děti do herny v přízemí, dospělí do pracovny nebo ložnice, malé dětské pokojíky jsou jen na přespání. **DŘEVO&stavby**

Splynutí: Subtilní skleněná stěna je rozdělena na dvě části a jen minimálně tak brání splynutí s okolní krajinou

Pospolitost: Pětičlenná rodina tráví maximum času v centrálním prostoru, k němuž z jedné strany přiléhá kuchyně, z druhé stěna s krbem

VSTUPNÍ PROSTOR – VIZITKA NAŠEHO DOMOVA

PŘIPRAVILA HEDVIKA NOVOTNÁ

Stalo se vám někdy, že jste přišli poprvé k někomu na návštěvu, a hned ve dveřích jste se chtěli otočit a raději nevstupovat, když jste uviděli, co mají hostitelé za dveřmi? Možná takovou zkušenost nemáte a možná, že si ani neuvědomujete, jak důležité zádveří a vstupní prostory do bytu či domu jsou. V těchto prostorách nabýváme první dojem o obyvatelích domu či bytu, získáváme první obrázek o jejich životním stylu a vkusu. Ať už si to připouštíme nebo ne, vstup do našeho obydlí je naší vizitkou.

Ve své profesi interiérové designérky se bohužel setkávám s tím, že se někteří klienti vůbec nechtějí zádveřím či chodbou zabývat a nemají prostě vnitřní potřebu tyto prostory řešit. Je pravdou, že z hlediska času, který strávíme v zádveří, patří tento prostor k málo využívaným místům. Obvykle nám denně stačí několik sekund či minut, které strávíme obouváním, oblékáním svršků, rozloučením. Neznamena to však, že bychom proto zádveří měli ve svém domově upozadit. Ba naopak! I podle učení feng shui patří vstupní část do domu či bytu mezi klíčové místnosti, proto by měla působit čistě, útulně a harmonicky. Vstup jako takový by měl přichozího zvat, aby vešel dál.

Co je to vlastně vstupní část domu či bytu?

Může to být klasické zádveří, nebo i závěť, chodba, předsíň, případně i větší vstupní hala. Většina domů či bytů neobsahuje všechny vyjmenované části, ale stává se, že funkce některých z nich jsou často spojené. Například zádveří je často propojené s chodbou anebo v předsíni někdy nalezneme i větší šatnu.

Vzhledem k tomu, že vstupní prostor by měl obsahovat několik zásadních a praktických věcí, často je návrh zádveří tvrdým oříškem i pro interiérového designéra. Zde je 10+1 rada, které vám pomohou při návrhu dokonalého vstupního prostoru...

Hedvika Novotná
interiérová designérka,
autorka článku

**ATMOSFÉRA
A ENERGIE DOMU
SE UTVÁŘÍ JIŽ OD
VSTUPNÍCH DVEŘÍ.
JAKÁ JE TA VAŠE?**

Možnost odložit klíče, roznošenou obuv, kabát nebo mokrý deštník, zkontrolovat vzhled před odchodem, případně rychle zjistit, kolik času mám před schůzkou... Malé věci mohou velmi usnadňovat náš život právě v předsíni

Foto KARE design

10+1 RADA PRO NÁVRH DOKONALÉHO VSTUPNÍHO PROSTORU

1 VOLBA VHODNÉHO MĚŘÍTKA
Přestože by se do relativně malého prostoru mělo vejít několik důležitých věcí, je potřeba zvolit správné měřítko. Vstupní prostor by neměl působit zbytečně předimenzovaně, příliš okázale nebo naopak stísněně. Měl by být dobře prakticky řešen a jeho zařízení i velikost by měly vkusně korespondovat s ostatními částmi bytu či domu.

2 ČISTICÍ ZÓNY
Z praktického hlediska jsou jako ideální doporučovány tři čisticí zóny před vstupem do obytného prostoru. V rodinném domě ne vždy máme prostor na tři, nezbytností je tedy alespoň jedna multifunkční v podobě kvalitní venkovní rohože, která by měla odstranit z bot hrubé nečis-

toty a kamínky, ale i pohltit písek, jemnější nečistoty a vlhkost.

3 PODLAHA A STĚNY
Ve vstupních prostorách nešetřete na podlaze. Jako ideální se jeví dlažba nebo vinyl. Dlažbu bych doporučovala hlavně pro rodiny, které mají čtyřnohého domácího mazlíčka. I když si člověk vytvoří tři čisticí zóny, pokud je v domácnosti pes, nikdy se úplně nevyhnete tomu, aby se písek či hlína z venku dostali dále do bytu. Dlažba je vhodná také z toho důvodu, že se jen tak nepoškrábe a jednoduše se čistí. Na stěny doporučuji vhodný odolný nátěr

případně omyvatelnou vliesovou či vinylovou tapetu. Stěny nebudou tak „trpět“ a bude možné je snadno očistit. Na část stěny můžeme použít třeba i stejný materiál, jaký jsme zvolili na podlahu.

4 BOTNÍK
Textilní rohožka tvoří takzvanou „špinavou zónu“ vstupního prostoru a proto by se v její blízkosti měl nacházet botník. Je logické, že čím dále je botník umístěn od této zóny, tím více se ve vstupním prostoru roznášejí nečistoty. Botník by měl být řešen prakticky, nemusí se do něj vejít veškerá obuv celé rodiny, pokud je v zá-

Velká chodba ve tvaru písmene L propojuje všechny místnosti v bytě, který je součástí bytového domu z 60. let. Celý prostor je laděn do severského stylu. Ve dvou nikách na chodbě jsou úložné prostory. Vzor na tapetě vhodně doplňuje geometrické tvary obsažené na dlažbě. Závěsná svítidla Orion od německé firmy Koziol vhodně doplňují velké kulaté zrcadlo v silném rámu zavěšené nad praktickou komodou

Návrh a realizace Hedvika Novotná, NOVDesign

KUCHYNĚ: ZAOSTŘENO NA PRACOVNÍ DESKU

Foto Chalon

PŘIPRAVILA LUCIE NĚMCOVÁ

Pracovní plocha kuchyně je během přípravy jídla vystavena poměrně značné zátěži: vlhku a vodě, různým druhům potravin s nejrůznějšími látkami a barvivy a v neposlední řadě také ostrým čepelím nožů, které se ne vždy poslušně vyskytují pouze na krájecím prkénku. Musí tedy mít dlouhou životnost, mechanickou a tepelnou odolnost a být dobře udržovatelná. Pokud chceme výrobek s krásně provedenými detaily, dlouhou životností, na kterém jen tak nezanecháme stopy a který současně podtrhne vzhled kuchyně v rámci příjemného obytného prostoru, asi bychom neměli hledat naši desku do kuchyně v nejbližším obchodě s kutilskými potřebami.

Kuchyně je dnes přirozenou součástí obytného prostoru a je třeba, aby vzhled tomuto umístění odpovídal. I přes velké nároky na funkčnost pracovní plochy lze dosáhnout skvělého designu prakticky se všemi zvolenými materiály

Foto Sykora

Kuchyně je pro většinu z nás místem denního užívání a jakékoli detaily způsobující byť jen malý diskomfort, mohou být v dlouhodobém horizontu velmi obtěžující. Nejde jen o promyšlené funkční řešení a zařízení, ale také o typ a kvalitu materiálu a detaily, kterým jako laici v procesu návrhu nemusíme věnovat pozornost – hrany, přechody ploch, zapuštění jednotlivých prvků... Tím nejexponovanějším místem, a tedy i místem s nejvyššími požadavky na kvalitu a životnost je pracovní deska kuchyně. Jaké vlastnosti a specifika s sebou nesou jednotlivé materiálové varianty, si řekneme v následujícím textu.

NEJPOUŽÍVANĚJŠÍ MATERIÁLY PRACOVNÍCH KUCHYŇSKÝCH DESEK:

DŘEVOSTŘÍSKOVÉ DESKY S POVRCHEM Z LAMINÁTU

Tento nám dobře známý a rozšířený materiál je složen z melaminového papíru, který je napouštěn pryskyřicí a poté lisován dohromady do určité tloušťky – v případě kuchyňských desek od 0,3 do jednoho milimetru. Laminát je pak lepen na dřevotřískovou desku 28 nebo 38 milimetrů. Ze spodní strany je protitažný papír, který dokáže eliminovat vlhkost například z myčky tak, aby nepronikla do dřevotřískové desky.

„Levnější kuchyňské desky jsou opatřeny právě nejmenší tloušťkou laminátu 0,3 mm, což poznáme například ve chvíli, kdy nám na ni spadne nůž. Zatímco tenkou vrstvou probodne a zapáchne se, od silnější vrstvy laminátu se odrazí a maximálně zanechá škrábnutí,“ objasňuje Pavel Dohnal z firmy DESK-FORM. O tloušťku laminátu dané desky se musíte sami zajímat, většinou výrobcem není uvedena. Laminát je velmi rozšířeným a oblíbeným materiálem zejména pro svoji cenu a nekonečné spektrum dekorů.

Výhody	Nevýhody
vysoká odolnost zejména v případě kvalitní silnější vrstvy laminátu	neopravitelnost
velký výběr dekorů a struktur	Materiál je náročný na přesné provedení spojů

HRANA KUCHYŇSKÉ DESKY

Hrana pracovní desky je designovým prvkem, který dokresluje výsledný vzhled, ale také důležitým praktickým detailem – přichází do styku s vodou a nečistotami a zároveň se o ni při práci můžeme opřít. Je důležité, aby byla kvalitně lepena.

Zaoblená hrana – takzvaný postforming (rádius nahoře i dole)

Ostrá kolmá hrana ošetřena materiálem ABS nebo polypropylenem – v současnosti oblíbené designové řešení. Hrana může být lepena několika způsoby. Nejlevnější je nažehlovací laminátová, kterou aplikujete sami doma. Sofistikovanější řešení je pomocí olepovacích strojů, kde je využíváno lepidla PVA nebo polyuretanového lepidla, které je nejstabilnější, co se týče voděodolnosti.

Deska z dřevotřísky je opatřena vrstvou laminátu – jeho kvalita se může lišit a ovlivňovat životnost desky. Poměr cena výkon však tuto desku dostává mezi ty nejužívanější

Foto Martin Zeman

KERAMICKÉ DESKY

Tyto desky jsou také na bázi drceného kamene a pryskyřic. Jsou velmi odolné a oblíbené pro svůj luxusní design.

Výhody	Nevýhody
odolnost	cena
exkluzivní vzhled	křehkost (nebezpečí při montáži)
nízká hmotnost	

Foto ProCeram

INTERIÉR

„Nestrkejte hlavu do klozetové mísy; voda na jejím dně není určena k pití,“ nabádá návod k použití sanitárního zařízení jedné americké firmy. Nad alibismem výrobce se člověk musí pousmát; neboť zmíněné konání by odporovalo zdravému rozumu. Absurdita skutečnosti, že splachujeme pitnou vodou, ale zarazí málokoho. Pro zvědavé jsme proto vytipovali pár toalet, jejichž použitím lze likvidovat „bio odpad“ úsporně respektive ekologicky.

KÓD WC-00-H₂O

PŘIPRAVILA DANA JAKOUBKOVÁ FOTO DREAMSTIME

ČTYŘČLENNÁ DOMÁCNOST SPLÁCHNE DO ZÁCHODU ZA ROK PRŮMĚRNĚ 3400 KORUN.

DOMÁCÍ PISOÁR – PRO PŘEVÁŽNĚ MUŽSKOU DOMÁCNOST

Komfortní a netuctové řešení zcela eliminuje tak zvaný „prkénkový spor“, a oproti klasické toaletě dokáže ušetřit až osmdesát procent vody. Pro radikální šetřičky se nabízí bezvodý pisoár, o jehož funkci se stará rafinovaný rostlinný olej. Sofistikované pisoáry pak disponují „cílovou muškou“, díky níž má uživatel vždy přesný zásah, nebo radarovým splachovačem – jedním z nejmodernějších systémů pro bezdotykové splachování.

Foto Laufen

PROUDOVÁ – PRO TY, KDO NEMAJÍ UKLÍZEČKU

Záchodový ekvivalent proudového motoru představuje vynikající splachovací výkon při sníženém objemu splachovací vody. Inovativní technologie dokáže díky hladkému, mírně zakřivenému povrchu bez převislého obvodového „límce“ opláchnout mísu na sto procent. Tichý chod je už vlastně nadstandard.

Foto Ideal Standard

KOMPOSTOVACÍ – PRO ZAHRÁDKÁŘE

Jejím základem je substrát, který nasypete do zásobníku uvnitř toalety. Zapojíte do elektriny, nastavíte režim podle provozu (celoroční/nárazový) i počtu členů domácnosti a čekáte. Dva, tři měsíce, u některých typů i celý rok pak trvá, než se sběrná nádoba naplní sušinou, kterou můžete obohatit záhony. V případě delší nepřítomnosti v domě stačí toaletu jednoduše vypnout. Existuje několik typů toalet, manuální i automatické, elektrické i bez proudu.

Foto Elia/MullToa

PRKÉNKO – DŘEVO, NEBO PLAST?

Který z materiálů lze udržet sterilnější? Nad tím se zamyslelo pár zvědavých z Madisonské univerzity ve Wisconsinu, a laboratorními testy došli k překvapivému závěru. V případě kontaminace dřevěného prkénka bakteriemi jich do tří minut 99,9 procent zahynulo, zatímco na plastovém přežily všechny. Když nechali „vědci“ obě prkénka pod vlivem bakterií přes noc při pokojové teplotě, ráno jich na plastovém bylo více, ale na dřevě nezůstala žádná. Otázka, zda dřevě obsahuje nějakou baktericidní látku, zůstává předmětem dalšího zkoumání. Pro uživatele z výsledků ovšem žádná závažná opatření neplnou. Jednak se lidský organismus s bakteriemi potýká denně i na jiných místech než je záchod, jednak by si bez nich nedokázal vytvořit odolnost pro situace skutečně nebezpečné. Pokud dodržujeme základní hygienu, nemusí nás příliš trápit ani fakt, že při testu šlo „jen“ o prkénko kuchyňské.

JOSEF LENOCH

DŘEVOSTAVBY

DOSTÁVAJÍ SKVĚLÉ VYSVĚDČENÍ

■ Jak vznikl nápad uspořádat průzkum mezi uživateli dřevostaveb a kdo se na něm podílel?

Někteří velcí výrobci či dodavatelé dřevostaveb si dělají zpětně průzkumy u svých zákazníků pro vlastní potřebu, ale podrobný průzkum tohoto typu ve větším rozsahu zpracován a zveřejněn nebyl. A protože mne téma velmi zajímalo, přišel jsem s nápadem takový průzkum uskutečnit. Podařilo se nám vytvořit tým, který by byl schopen data v takovém rozsahu získat a zpracovat. Podílela se kromě naší Lesnické a dřevařské fakulty Mendelovy univerzity v Brně i naše Fakulta regionálního rozvoje a mezinárodních studií a také Fakulta lesnická a dřevařská České zemědělské univerzity v Praze.

■ Co bylo cílem průzkumu?

Naší prioritou byly informace přínosné zejména pro dodavatelský sektor, aby získal představu o tom, s čím jsou lidé v dřevostavbách spokojeni či naopak, co jim ještě nabídnout. Ovšem výsledné informace jsou cenné pochopitelně také pro potenciální zákazníky dřevostaveb. Až posléze jsme zjistili, jak pestrou paletu informací a zajímavých souvislostí jsme získali.

Zajímalo nás, kdo jsou skuteční majitelé dřevostaveb, v jakém věku si pořizují toto bydlení, jaké mají vzdělání, v jakém pracují oboru, v čem bydleli předtím, proč si pořizují právě dřevostavbu a s jakými parametry, jak jsou s ní spokojeni... Chtěli jsme zjistit, zda se jedná o průměrný vzorek populace, nebo se tento segment zániků v něčem podstatně liší? A to už dnes všechno víme.

Zaujal nás také boom okolo dřevostaveb v posledních letech, jejichž počet i podíl na trhu dlouhodobě roste. Zajímalo nás, zda je příčinou úspěšná marketingová kampaň a módní trend bydlení, nebo jednoduše kvalita a dobrá zkušenost, která se přirozeně šíří mezi lidmi dál. Výsledné číslo 93,3 % spokojených uživatelů nás velmi mile překvapilo a hovoří samo za sebe.

Zajímavým faktem je také to, že takzvanou stavební krizi v letech 2008 až 2009 dřevostavby překonaly mnohem

lépe, než zděné stavby. Zatímco zděné stavby šly už do útlumu, dřevostaveb přibývalo. Posléze sice počet realizovaných dřevostaveb začal také mírně klesat, ale jejich procentuální podíl na trhu stále narůstal.

■ Co tedy stavebníky vede k tomu, postavit si dřevostavbu? A jací jsou?

Ukázalo se, že lidé, kteří volí dřevostavbu, se až na výjimky rozhodují velmi pragmaticky a racionálně, není to rozhodně nějaké romantické či ekologické blouznění. Udržitelnost rozvoje společnosti a šetření neobnovitelnými přírodními zdroji pro ně ve skutečnosti nejsou osobní prioritou, i když hrají významnou roli. Jejich hlavní důvody pro volbu dřevostavby jsou: rychlost výstavby, cena provozu a cena pořízení. Jde o souběh rozumu, praktičnosti a dobrého pocitu z toho, že do budoucna nezatíží prostředí. Uživatelé dřevostaveb se nijak podstatně neliší věkem, vzděláním, profesí nebo oborem od ostatních lidí, kteří si pořizují svůj rodinný dům. Jde o úplně normální vzorek české populace. Velký podíl dokonce zastávají muži ze stavebního oboru, tedy profesionálové, kteří pracující i s cihlami a betonem. Přesto se rozhodli pro dřevostavbu.

Ing. Josef Lenoč, PhD. (1975)

- studoval na střední a vysoké škole lesnictví, doktorát získal v oboru ekonomika a management obnovitelných přírodních zdrojů
- působí na Lesnické a dřevařské fakultě MENDELU v Brně, kde se zabývá ekonomikou a politikou lesnickodřevařského sektoru, mezi jeho specializace patří i marketing staveb na bázi dřeva
- je ženatý, má dvě děti a bydlí s rodinou v domku na venkově

PŘIPRAVILA LUCIE NĚMCOVÁ ■ FOTO MARTIN ZEMAN

Trh dřevostaveb stále roste a rozvíjí se, což s sebou přináší i stále vyšší nepřehlednost v dodavatelských firmách, konstrukčních systémech, cenách a informacích obecně. Nahlédnout tedy do reality skutečných obyvatel dřevostaveb a zachytit jejich názory a zkušenosti, je velmi hodnotné. Takovou podrobnou sondou byl průzkum iniciovaný Josefem Lenochem z Mendelovy univerzity. Popovídali jsme si spolu o tom, jak zajímavý průřez uživatelskými zkušenostmi s dřevostavbami dopadl. Je kolem staveb ze dřeva pouze silná marketingová bublina, nebo za jejich oblibou stojí reálné pozitivní reference?

PŘÍBĚH DŘEVA

{4.}

POD ODVRÁCENOU STRANOU MĚSÍCE

Existuje dřevo, které jen tak neshoří, nechutná škůdcům ani „houbám“ a vydrží na domě i přes tisíc let. Nevěříte? Škoda. Nejen, že roste za humny, ale jeho vlastnosti jsou i vědecky prokázané.

PŘIPRAVILA DANA JAKOUBKOVÁ ■ FOTO STUDIO ARC

Fyzickým dokladem jeho existence jsou třeba šestnáct set let staré dřevěné chrámy v Japonsku, které neporušené a bez jakékoliv impregnace dodnes stojí. Toto dřevo využívali i Římané pro stavbu lodí, a popravili každého, kdo by použil dřevo jiné. Ve středověku byste zas jen těžko našli otevřený krb bez masivní trámové římsy, která neshořela dřívě, než ohni podlehl celý dům. Nejde však o žádný zázrak, i když vlastnosti tohoto dřeva by neznalý člověk mohl za zázračné považovat. Leckdo by také nárůst jeho popularity v moderním stavitelství mohl označit za skvěle zvládnutý eko-marketingový tah založený na mýtu. Skutečnost je ale mnohem přirozenější. Stejně jako jiné jevy, o kterých nepochybujeme, jako třeba příliv a odliv nebo ženský cyklus.

Při plánování stavby domu z měsíčního dřeva je třeba počítat s časem navíc pro těžbu, ohlídat si ten správný čas, případně najít dodavatele materiálu, který jeho „původ“ může doložit. Majitelům domu na obrázku to ale za tu námahu stálo

Foto Studio ARC

BENEFITY MĚSÍČNÍHO DŘEVA

- je sušší
- má méně pryskyřice
- je pevnější a tvarově stálé
- nepraská
- nejlépe odolává vlhkosti, plísním a škůdcům
- méně se kroutí
- lépe se opracovává
- podporuje zdravější klima
- lépe zvukově i tepelně izoluje
- odolává vysokofrekvenčnímu záření

MĚSÍČNÍ DŘEVO – BRILANTNÍ „VYNÁLEZ“ PŘÍRODY.

Mohlo by se zdát, že podlahová plocha menší než třiadvacet metrů čtverečních je pouze pro askety. V tomto případě však nejde o žádnou oběť minimalismu. Cit pro detail a promyšlená koncepce odlišuje tvůrce této ministavby od jiných „talentovaných“ a obyvatelům domku poskytuje život s překvapivým komfortem.

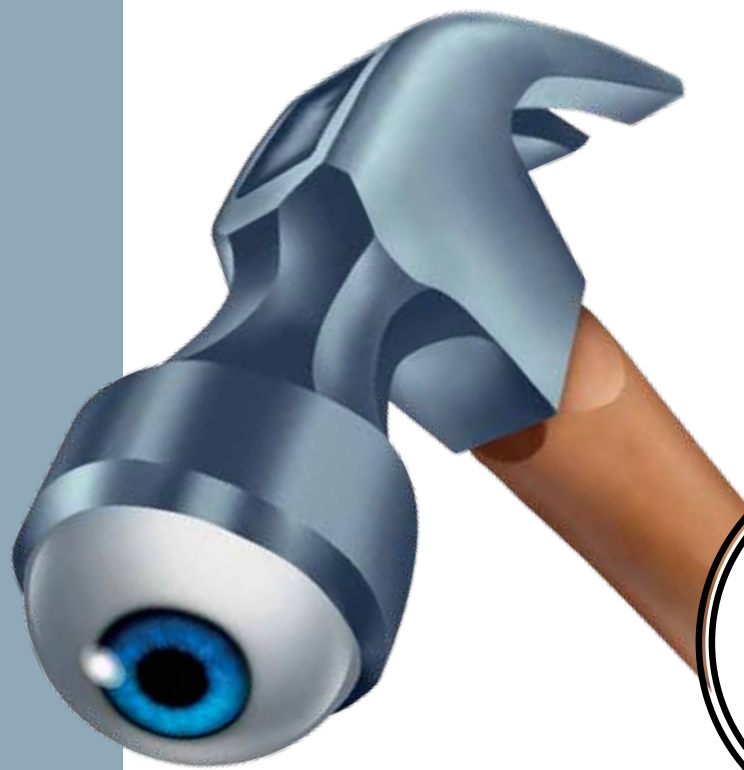
MARINGOTKA „DE LUXE“

PŘIPRAVILA DANA JAKOUBKOVÁ ■ FOTO STUDIOBUELL

Pod kuchyňskou podlahou se schovává rozkládací stůl pro osm osob a lavice s úložnými prostory

SERIÁL:
PLÁNUJEME
NOVÉ
BYDLENÍ

DOZOR NA STAVBĚ

KDO JE KDO?

PŘIPRAVILA DANA JAKOUBKOVÁ ■ ODBORNÁ KONZULTACE ING. MARIE BÁČOVÁ, ČKAIT ■ FOTO DREAMSTIME

Stavět dům pod vlastní režii je záležitost kombinace sebevědomí, znalostí a zkušenosti. Každému však není dáno tuto trojici udržet v ideálním poměru, což je pro výsledek stavby zásadní. Ať už si objednáte stavbu „na klíč“, řemeslníky nebo se hodláte dít sami, odborný dozor není od věci. Při stavbě svépomocí je dokonce povinný.

Nejde jen o to, že určité povinnosti vám ukládá stavební zákon, ale též o fakt, že i zdánlivě jednoduchá stavba se může zvrtnout v jeden velký problém. Jako stavebník-laik máte v takovou chvíli těžkou pozici a pročítáním internetových diskuzí „odborníků“ ji moc nevylepšíte. Neznalost technologických postupů, návazností a souvislostí vám pak dokáže nejenom nabourat rozpočet, ale i stavbu samotnou. Stojí totiž při ní proti sobě dva zájmy: váš jako toho, kdo chce mít dům postaven kvalitně, a stavební firmy, která chce za co nejmenšího vkladu peněz i času vydělat co nejvíce. Proto je třeba mít k ruce někoho, kdo bude hájit vaše zájmy neboli dozorovat stavbu jak ve smyslu kvality materiálů a pracovních postupů zhotovitele stavby (toho, kdo vám dům staví),

tak s ohledem na položkový rozpočet v prováděcí dokumentaci, který může mít zhotovitel tendenci navyšovat.

Jelikož v řadě případů se dá předejít problémům už ve fázi příprav a projektování stavby, není od věci, aby vás dozor „zastupoval“ od samého počátku. Může tak pomoci s výběrem zhotovitele stavby, připomínkovat smlouvy a rozpočty, potažmo snížit rozsah víceprací na minimum.

Dřevostavby, zvláště ty nízkoenergetické, pasivní či aktivní, vyžadují specifické, stavebně náročné postupy a technologie, kde je preciznost při zpracování detailů bezpodmínečně nutná. Potřeba dozoru se tak v tomto případě dostává spíše do polohy nutnosti.

Pod taktovkou požadavků zákona i vašich potřeb lze volit z několika podob

dozoru stavby. Ve všech případech je nejdůležitější vlastností vybraného odborníka zkušenost s různými stavebními řešeními a z nich vyplývajícími možnými problémy, která se odráží v délce praxe a počtu dozorovaných staveb.

U výše zmíněné stavby takzvaně na klíč ručí dodavatel za komplexnost a „správnost“ dodávky. Pokud se ale s výběrem zhotovitele stavby netrefíte, budou případné reklamace jenom jednodušší (uplatněné vůči jednomu subjektu), ale starostem se nevyhnete. I v tomto případě pak může dozor napomoci vašemu klidnému spánku.

1. TECHNICKÝ DOZOR

Dozor vykonávaný nad prováděním stavby ve prospěch stavebníka. Není povinný ze zákona, vyjma stavby financované z veřejného rozpočtu.

Technickým dozorem stavebníka se ve výstavbě obvykle označuje kontrolní činnost fyzické nebo právnické osoby nad vedením stavby nebo její části, a to obvykle a nejčastěji, pokud je zhotovitelem stavby jedna firma. Prostřednictvím technického dozoru stavebník sleduje, zda projektant

řejného rozpočtu, pro ostatní stavby jej můžeme jen doporučit.

Cena technického dozoru je různá podle zvoleného odborníka a podle povahy a rozsahu stavby, obvykle u zakázek nad 4 000 000 Kč ve výši nejméně 3,2 % z ceny zakázky, pro zakázky nižší ceny se jedná o procento vyšší.

Technický dozor vykonávaný autorizovanou osobou / zákon č. 360/1992 Sb

Podle autorizačního zákona je oprávněn vykonávat technický dozor nad realizací stavby také autorizovaný architekt, autorizovaný inženýr a autorizovaný technik, respektive stavitel, a to v rozsahu oboru, případně specializace, pro kterou mu byla udělena autorizace (kulaté razítko ČKAIT či ČKA). Vzhledem k vysoké odpovědnosti a odborné náročnosti činností je účelné svěřovat výkon technického dozoru autorizovaným osobám, u nichž je autorizace předpokladem odborné úrovně výkonu, respektive záruky za tento výkon. Autorizovaná osoba je povinna se trvale odborně vzdělávat a sledovat informace nezbytné

CO ŘÍKAJÍ PARAGRAFY

■ **§ 157 odst. 2** stavebního zákona – Osoba vykonávající technický dozor stavebníka je oprávněna provádět zápisy do stavebního deníku

■ **§ 153 odst. 2** stavebního zákona – Stavbyvedoucí je povinen spolupracovat s osobou vykonávající technický dozor stavebníka

■ Příloha č. 9 k vyhlášce č. 499/2006 Sb., o náležitostech a způsobu vedení stavebního deníku – Stavební deník musí obsahovat mimo jiné jméno a příjmení osob, vykonávajících technický dozor stavebníka

■ **§ 152 odst. 4** stavebního zákona – Stavebník je povinen u stavby financované z veřejného rozpočtu, kterou provádí stavební podnikatel jako zhotovitel, zajistit technický dozor stavebníka nad prováděním stavby

TECHNICKÝ DOZOR NELZE ZAMĚŇOVAT SE STAVEBNÍM DOZOREM.

i zhotovitel stavby provádí vše v souladu s právními předpisy a v souladu se závazky vyplývajícími z příslušné smlouvy. Jde tedy o „službu“, kterou si stavebník objedná proto, že sám stavbě nerozumí, a chce mít jistotu, že vše probíhá v jeho zájmu.

Mezi stavebníkem a osobou technického dozoru jde o smluvní vztah, v němž je definován obsah činnosti technického dozoru pro konkrétní stavbu a dojednaná odměna.

Technický dozor není platnými právními předpisy definován. Podle živnostenského zákona je výkon technického dozoru považován za živnost volnou – „Inženýrská činnost v investiční výstavbě“, nevyžadující odbornou kvalifikaci ani autorizaci ve výstavbě (kulaté razítko). Vybrat osobu, která jej bude vykonávat, tedy není pro stavebníka právě jednoduché, a doporučení je tou nejcennější devizou. Technický dozor je povinný pouze u stavby financované z ve-

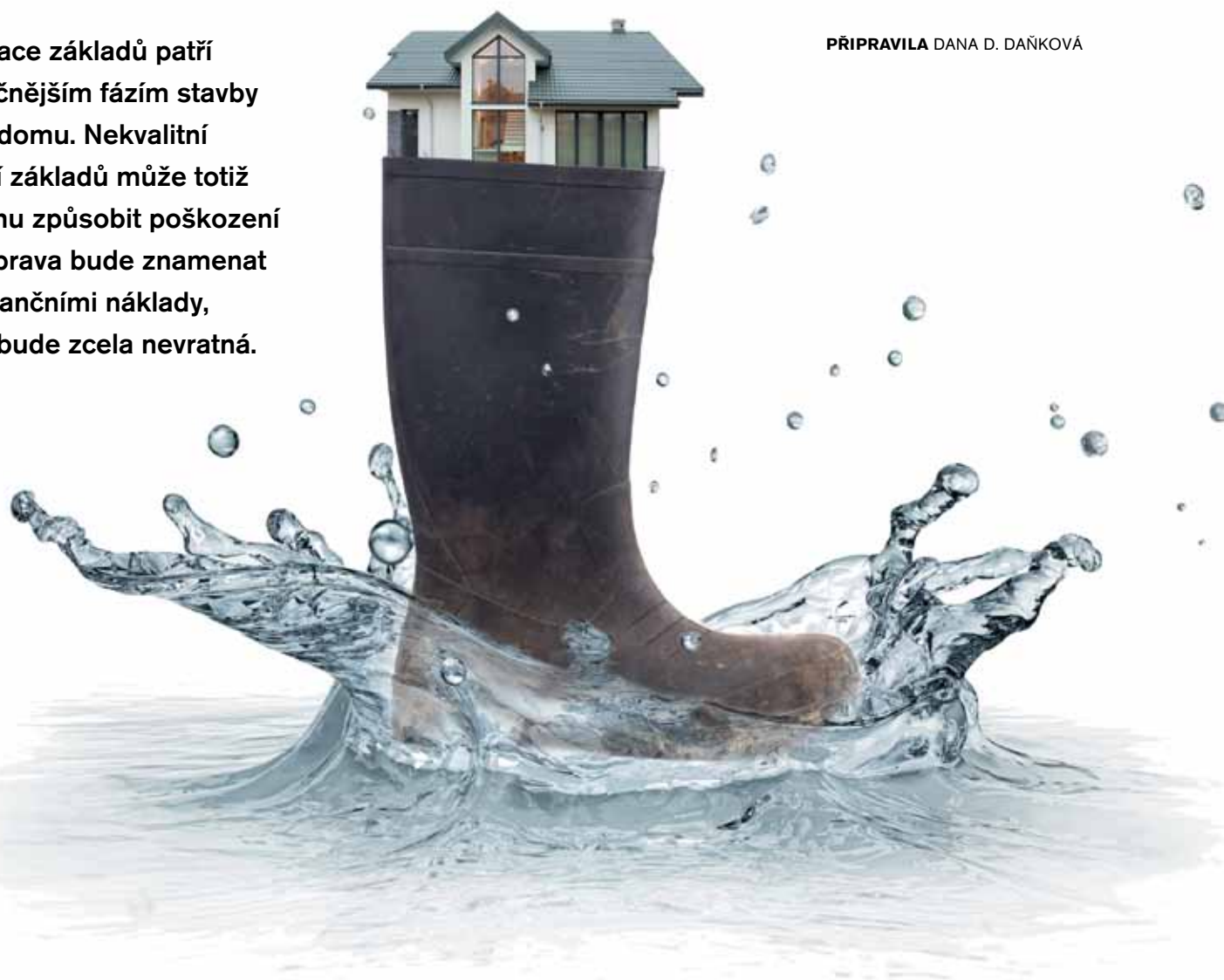
Dozor na stavbě jedná především v zájmu stavebníka. U stavebně náročných postupů a technologií dřevostavby je více než vhodný

ABY NEBYLO VLHKO OD NOHOU

Hydroizolace základů patří k nejnáročnějším fázím stavby či opravy domu. Nekvalitní provedení základů může totiž v budoucnu způsobit poškození stavby. Oprava bude znamenat citelné finančními náklady, případně bude zcela nevratná.

PŘIPRAVILA DANA D. DAŇKOVÁ

Při přípravě hydroizolace budovy je nezbytné brát v potaz mnoho různých aspektů, které mohou v určité lokalitě působit. Na počátku je tedy vždy třeba nejprve zajistit geologický posudek pro zjištění skladby hornin v podloží stavby, dále hydrogeologický posudek, který přinese poznatky o pronikání zemní vlhkosti či vody v jakémkoli skupenství vůbec, o úrovni podzemní vody, zda hrozí nebezpečí působení tlakové vody a podobně. Zemní izolace chrání také proti radonu a jiným plynům a je využívána i pro izolaci jímk, zahradních jezírek, nádrží, bazénů a podob-

ně. Zajištění objektu proti vodě znamená vhodně zvolené typy základů (rozdíl je, zda je dům založen na základových pasech či na základové desce), odpovídající typ hydroizolace a její pečlivé provedení.

Zemní izolace

Na trhu je poměrně velký výběr hydroizolačních materiálů – může jít o asfaltové pásy, fólie, stěrkové izolace, pěnové sklo a podobně. Hydroizolačních materiálů je velké množství a lze je dělit z hlediska materiálu (asfaltové a dehtové izolace, syntetické z plastů a pryže a ostatní –

Celoplošné natavení na připravený podklad

Foto Dreamstime

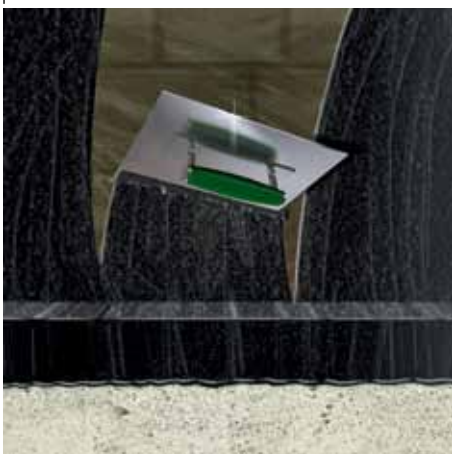

Na dokonalém provedení hydroizolace základů či spodní stavby závisí kvalita a dlouhá životnost celého objektu

Foto ANVI TRADE

První krok utěsnění spodní stavby pomocí jedno- nebo dvousložkové silnovrstvé bitumenové hydroizolace s velmi vysokým přemostěním trhlin. Po vyzrání je odolná proti stárnutí. Hodí se pro ochranu spodní stavby (sklepů, podzemních garáží), základů, základových desek a podobně, a to jak proti zemní vlhkosti, tak i tlakové vodě

Foto ANVI TRADE

trační či klasické nátěry či asfaltové stěrky.

Asfaltové izolační pásy je možné dělit podle povlakové hmoty na oxidované a modifikované. Oxidované pásy se vyznačují nižší odolností vůči vysokým i nízkým

kové vodě, speciální typy jsou používány i jako protiradonová izolace. Nosnou vrstvou kvalitnějších hydroizolačních pásů je skelná tkanina či polyesterové rouno, pro kombinaci hydroizolace s izolací proti ra-

ZAJIŠTĚNÍ OBJEKTU PROTI VODĚ ZNAMENÁ VHODNĚ ZVOLENÉ ZÁKLADY, ODPOVÍDAJÍCÍ TYP HYDROIZOLACE A JEJÍ PEČLIVÉ PROVEDENÍ

například kovové či ze skla a podobně), podle metody aplikace (pokládané za studena, natavované, lepené, svařované, připevňované mechanicky, v případě stěrek natírané či stříkané).

Asfaltové pásy

Zřejmě nejstarší izolací proti zemní vlhkosti jsou dehet a asfalt. Samotný dehet se již jako hydroizolace nepoužívá, setkat se s ním můžeme pouze na starších stavbách. Jinak tomu je v případě izolací na bázi asfaltu. Existuje mnoho typů asfaltových izolací ve formě pásů, používají se také jako pene-

teplotám a ve stavebnictví se používají především jako ochranná vrstva. Modifikované pásy jsou využívány na středně či více náročných stavbách, jsou spolehlivé a mají dlouhou životnost. U nás dostupné jsou pásy s modifikací APP (přídavek ataktického polypropylenu) a SBS (přídavek styren-butadien-styrenu). Pro hydroizolace základů jsou vhodnější SBS modifikované pásy, neboť jsou odolné proti teplotám pod bodem mrazu a oproti oxidovaným pásům mají vyšší bod měknutí povlakové hmoty i větší tažnost. S výhodou jsou používány jako izolace proti tla-

donu jsou určeny pásy s hliníkovou vložkou. Pro izolaci spodní stavby jsou vhodné také bitumenové pásy, které v sobě nesou vysokou pevnost asfaltových pásů a pružnost a ohebnost izolačních fólií. Může jít o modifikované asfaltové pásy, na jejichž vrchní straně je nanášena bitumenová směs APP s vysokou tepelnou odolností a na spodní straně je na nosné vložce (například z polyesteru a skelných vláken) nanášena bitumenová SBS směs, která zajistí rozměrovou stálost pásu, vysokou tažnost a odolnost proti proražení i hydrofyzikálnímu namáhání.

ZKUŠENOSTI

NÁVŠTĚVA PO 5 LETECH

OBNOVENÁ PREMIÉRA
VRSTVENÉHO DŘEVA

Pohled na dům z ulice

V době, kdy jsme byli na návštěvě u Ivany v Mníšku pod Brdy poprvé, právě se dokončovaly interiérové práce a dům se chystal na blower door test, který měl prokázat, zda tento rodinný dům, první, který byl u nás postaven z CLT panelů Novatop, bude mít parametry pasivního domu. Výpočty tomu sice neodpovídaly, test průvzdušnosti ale vyšel a i majitelka po sedmi letech od dokončení domu potvrzuje, že funkčně pasivnímu domu odpovídá.

PŘIPRAVIL MICHAL BABOR ■ FOTO MARTIN ZEMAN A AUTOR

Když se dnes Ivany ptáme, zda je s životem v dřevostavbě spokojená a zda by přiště, když by čistě teoreticky stavěla znovu, přece jen nedala přednost jinému stavebnímu materiálu, jen se rozpačitě usmívá: „Těžko srovnávat, kromě několika let strávených v bytě na Vinohradech jsem vždycky bydlela v dřevostavbě a byla a jsem spokojená. Mám jen pocit, že ve zděných domech je větší chladno – alespoň tak to vnímám, když zajdu na návštěvu ke kamarádce, která stavěla ve stejnou dobu jako já.“

Také Ivana se původně rozhodovala, zda dá přednost dřevu, nebo cihle, a nechala si vypracovat dvojí kalkulaci. „Překvapilo mě,

že výsledné částky se nijak dramaticky nelišily, tak jsem dala přednost dřevu. Nejen proto, že mám ráda přírodní materiály a dřevostavba odovídá mému životnímu stylu, ale v tu dobu jsem také pracovala u firmy, která dům nakonec stavěla, a viděla jsem, jak precizní práci odvádějí od návrhů až po stavbu. Dům se ale jako dřevostavba moc netváří,“ přiznává Ivana a vysvětluje, že masivní dřevěné panely nechala v interiéru oplástit sádrovláknitými deskami z obavy, že by pohledové dřevo příliš určovalo styl interiéru a obtížně by se k němu ladilo další vybavení. S jeho plánováním a výběrem si dala hodně práce a zdá se, že se to vyplatilo: „Jsem

Nátěr terasy ze sibiřského modřínu je třeba zhruba jednou za dva roky obnovovat, jinak vytváří nepěkné mapy

KOMENTÁŘ
MAJITELKY

Ivana Kovářová

Až na drobné detaily jsem spokojená. Dnes bych se zamyslela snad jen nad přesahem střechy a možná bych upřednostnila funkčnost nad vzhledem. S odstupem času vůbec nelituju námahy s hledáním materiálů a vybíráním řemeslníků – realizace stavby se tím sice protáhla, ale právě díky tomu můžu říct, že jsem spokojená a nemusím si vyčítat, že jsem něco podcenila nebo že přiště bych něco udělala jinak.

A VLASTNÍMA RUKAMA

■ Proč jste volil právě tuto cestu?

Pro stavbu domu svépomocí jsem měl několik zásadních důvodů. Jedním z hlavních byl předpoklad úspory nákladů na stavbu, což se mi určitě vyplatilo. Dále to byly zkušenosti stavitelů, které jsem několik měsíců sledoval na internetu, kteří podobně, jako později já, podrobně popisovali svoje zkušenosti se stavbou domu. Občas to byly až hororové zkušenosti s dodavateli a zhotoviteli jednotlivých staveb, kdy firma mnohdy dělala zásadní chyby, které se jenom velmi obtížně zpětně odstraňovaly. Tím hlavním důvodem ale byla moje ctižádost a snaha dokázat lidem v mém okolí, rodině a všem pesimistům, že je to reálné, a že dokážu náš sen o novém domě dotáhnout do zdárného konce.

■ Nepochybně byl váš konec úspěšný, tedy jak na to?

Proto, aby člověk zvládl svépomocnou stavbu domu, musí mít určitě nějaké předpoklady, jakým je třeba fyzická zdatnost nutná pro zvládnutí všech manuálních věcí. Dále je to určité logické a technické myšlení, jinými slovy orientovat se v problematice dřevostaveb a nenechat se jak se říká „opít rohlíkem“. Dopředu vědět co chci a nastudovat si problematiku. Já jsem začal tři roky před začátkem

stavby nákupem několika knih o dřevostavbách, o problematice větrání, topení, střešních konstrukcí a podobně. Pokud potenciální stavitel většinu těchto předpokladů splňuje, tak má velkou šanci na úspěch. Dále je to taky otázka zázemí, kdy člověk musí v průběhu stavby někde bydlet, a hlavně časová náročnost, kdy musí počítat s delší dobou realizace. Takže pokud je hlavním kritériem rychlá výstavba, tak bych stavbu svépomocí nedoporučil.

■ Váš dům není právě tuctový. Z čeho jste vycházel?

Stejně jako jsem začal včas se studiem konstrukcí, tak jsem věnoval i čas možnému řešení našeho vysněného domu po architektonické stránce. Vycházel jsem z internetových katalogů zahraničních domů převážně z USA a Kanady, kde mají tradici dřevostavby se systémem two by four. Vybral jsem několik projektů, které se nám líbily, a bylo možné je upravit pro naše poměry a dané stavební místo.

■ Znamená to, že jste si koupili projekt domu ze zahraničí?

Asi by to bylo možné, ale ne. Procházel jsem on-line katalogy např. Dream Home Source, kde je tisíce domů roztříděných podle kritérií

LEPIDLO 6721K | OSB 4PD | EGGER 15 mm | KVH 60x100 | 19 680 HODIN | 4850 šroubů

PŘIPRAVILA DANA JAKOUBKOVÁ A PETR KIŠKA ■ FOTO PETR KIŠKA

Nikdy neříkej, že něco nejde. Může se totiž najít člověk, který neví, že to nejde, a udělá to. Známa citace se hodí i na případ truhláře Petra Kišky z jižní Moravy. Velkoryse dimenzovanou, zajímavě řešenou a vůbec ne jednoduchou dřevostavbu si v pasivním standardu postavil svépomocí.

a parametrů, včetně půdorysů a pohledů, a z nich jsem vyfiltroval nám vyhovující. S jasnou představou jsme pak šli k panu architektovi Vladimírovi Bílému. Od počátku jsem měl několik bodů, od kterých jsem nehodlal ustoupit; otevřený prostor přízemí s galerií v obývacím pokoji, respektování svahu s odstupňováním podlaží, pultovou střechu a jiné. Na několika verzích jsme spolu doladili i uspořádání technického zázemí nebo orientaci schodiště. S architektonickou studií v ceně dvanáct a půl tisíce jsem pak šel poprvé na stavební úřad s dotazem, jestli můžeme něco takového vůbec stavět. Doporučuji začít na úřadě nejlépe se zapnutým diktafonem v ruce a říct: Chci stavět tam a tam, co všechno budete po mě chtít k povolení stavby! Mě to paní odříkala a já se později vrátil a všechno jí vyskládal na stůl.

■ Evidentně s tím neměla problém. Jak „široce“ jste pojal stavební dokumentaci?

Dokumentaci pro stavební povolení, respektive pro souhlas se stavbou domu, nám zpracovával spolupracovník architekta, projektant dřevostaveb za 55 000 korun. Za dalších deset tisíc jsme si u něj objednali i částečnou prováděcí dokumentaci. Bohužel jsme neměli štěstí a musím říct, že v konečném důsledku jsem byl spíš

nespokojený a rozčarováný s celkovou spoluprací. Jednak vyhotovení dokumentace trvalo velmi dlouho – asi devět měsíců a podle částečné prováděcí dokumentace se opravdu nedalo stavět, takže jsem ji nechal jenom jako přílohu pro stavební úřad a dům jsem si od základů zdokumentoval sám*. Využil jsem k tomu program Google SketchUp, který je zdarma ke stažení z internetu. Od té doby ho používám prakticky při každém mém projektu i v truhlářině. Je to velmi efektivní nástroj pro tvorbu jak 3D tak 2D prováděcí dokumentace, spočítáte v něm i přesnou spotřebu materiálu. V současné době mám v tomto programu nakreslený celý dům včetně vybavení jako je krbová obestavba, schodiště, kuchyně a jiné.

■ Ale když je Váš dům pasivní, jak jste si „projektově-úředně“ poradil s detaily na tepelné obálce budovy nebo energetickým posudkem? Nebo jste snad o dotaci z programu Zelená úsporám nestál?

Pravda, v době stavby byla jednorázová celková dotace tři sta tisíc korun, ale my jsme ji nevyužili. Bylo to z několika důvodů. Jednak jsem chtěl stavět svépomocí, takže nešlo dostat podmínce, aby stavbu prováděla certifikovaná firma ze seznamu v rámci programu

SCHODY

PRO BEZPEČNÉ CESTY NAHORU I DOLŮ

Základem dobrého schodiště je kvalitní materiál. Existují schody přímé, lomené, točité, obloukové a mnohé další, a možná nejčastější jsou schody dřevěné, případně v kombinaci dřeva a dalších materiálů – kovu, skla a podobně. Pro dřevěná schodiště jsou nevhodnější dřeva tvrdá, pro svou jakost i barvu jsou žádané i ovocné dřeviny či dřevo z exotických zemí. S kvalitou však roste cena, naštěstí se erudovaný zákazník vyhne dřevu smrkovému a volí raději heveu či buk.

Kvalita je určována hned na počátku

Ovšem kvalita výsledného produktu je,

řečeno obecně, běh na dlouhou trať. Po výběru dřeva přichází ke slovu vše od zpracování výkresové dokumentace přes projekt a výrobu až po zabalení a expedici. A jak říká Ing. Jaroslav Nekula, hlavní technolog společnosti, všechny procesy je třeba mít pod kontrolou. Firma je proto vybavena tak, aby mohla dřevo zpracovávat ve všech krocích. „Sortiment tvoří buk, dub, jasan, javor, bříza, modřín, ořešák, výjimečně smrk. Z devadesáti procent kombinujeme dub a buk, a čím dál častěji na přání zákazníka i s přiznanými drobnými vadami – malými trhlinkami, zarostlými suký a podobně. Paradoxně však dřevo sortované se „správnými vadami“ je

ve výsledku stejně drahé a často náročnější na výběr, než dřevo čisté.“

Většina sortimentu je asi rok uložena ve skladech firmy, kde postupně vysychá. V případě dubu je přirozené sušení velmi důležité a jeho lhůta přirozeného sušení v trvání alespoň jednoho roku by měla být dodržena. „Bohužel stále se zvyšuje tlak na vyšší obrátkovost dřeva,“ říká Jaroslav Krejčí, sušárenský mistr, „tím se však zkracuje doba přirozeného sušení a klesá výsledná kvalita materiálu. Je to škoda, neboť jde o nejlevnější a nejkvalitnější vysušení. Mnoho vad se pak projeví při řezání a dalším zpracování dřeva. Například pokud se dřevo špatně

Je to zajímavé, ale při pohledu či jen myšlence na schody si snad nikdo nepředstaví, jak z nich schází či snad dokonce padá, ale naopak že stoupá vzhůru... zdolat vyšší level, získat nadhled. Schody mají ve svém názvu divadla, hudební festivaly, divadelní hry i hudební uskupení. V SWN Moravia se však nezabývají nehmotnými představami, zde vyrábějí od prvopočátku až do konce schody reálné.

PŘIPRAVILA DANA D. DAŇKOVÁ ■ **FOTO** SWN MORAVIA

Schody FLOAT – vzdušné řešení schodiště s využitím kombinace dřeva a skla. Transparentní bezpečnostní sklo tvoří spolehlivé zábradlí

vysuší, vznikají barevnostní rozdíly, které nevratně snižují jeho kvalitu.“

Společnost disponuje také vlastními velkokapacitními sušárnami na dosušování dřeva. „Konvenční sušárna vysušuje svrchní vrstvy dřeva proudícím vzduchem,“ pokračuje Jaroslav Krejčí, „vakuová sušárna využívá sníženého tlaku, při němž se začnou vodní páry z vnitřních vrstev dřeva postupně odpařovat. A zatímco v běžné sušárně může být na počátku (chybně) nastavena příliš vysoká teplota a povrchová vrstva dřeva se „upeče“ – povrch se částečně uzavře, sníží se jeho propustnost a dřevo už nelze dostatečně vysušit, ve vakuové sušárně by tento efekt ne-

Rozmítací pily mají obvykle stacionární pilový agregát, řezaný materiál posunuje obsluha. V případě této pily je to přesně naopak a díky tomu může manipulátor materiál přesněji nastavit. Nižší produktivitu vyváží efektivnější způsob výřezu materiálu, stroj může pracovat i v automatickém režimu. Obsluha však nemusí stále manipulovat s těžkým materiálem, nakládat ho na pilu, posunovat a překládat při řezání, vše zajišťuje stroj

Dřevostavba je život

Jsme profesionální, inspirativní tým, který je otevřený Vaším přáním a naslouchá Vám.
Jsme Vašimi průvodci od první skici až po realizaci.

„Spolupráce na tomto projektu zásadně ovlivnila můj přístup ke klientovi a otevřela cestu k velkým dialogům. Jenom tak jsem schopna plnit náročné požadavky klientů.“

Irena Truhlářová, architektka dřevostaveb

„Naplňuje nás stavět z krásného materiálu a současně přitom nevyčerpávat cenné a omezené přírodní zdroje.“

Stanislav Biskup, specialista na dřevostavby

DŘEVOSTAVBY
BISKUP

www.drevostavbybiskup.cz

ARCHCON
ATELIER

www.archcon.cz